

272

UCHWAŁA Nr 141 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

w sprawie zadań niektórych prezydiów rad narodowych w zakresie inspekcji zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 70 pkt 2 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zadania w zakresie inspekcji zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej, określone w § 1 uchwały nr 438 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1959 r. w sprawie zadań Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach w zakresie inspekcji zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 96, poz. 509) dla Wydziału Zatrudnienia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach, powierza się również Wydziałom Zatrudnienia Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych w Bydgoszczy i Opolu oraz Wydziałom Zatrudnienia Prezydiów Rad Narodowych miast Łodzi i Poznania.

2. Przepisy §§ 2, 3 i 5 uchwały, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio.

§ 2. Zadania w zakresie inspekcji zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej na terenie działania Prezydiów Rad Narodowych miast Krakowa i Wrocławia, wykonywane dotychczas przez Wydziały Zatrudnienia Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych w Krakowie i Wrocławiu, powierza się Wydziałom Zatrudnienia Prezydiów Rad Narodowych miast Krakowa i Wrocławia.

§ 3. 1. Upoważnia się prezydium wojewódzkich rad narodowych, którym nie zostały powierzone zadania w zakresie inspekcji zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej, przewidziane w uchwale nr 438 Rady Ministrów z dnia 10 listopada 1959 r. — do powierzenia tych

zadań swoim wydziałom zatrudnienia w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz Ministrem Finansów.

2. Dla wykonania zadań, o których mowa w ust. 1, prezydium wojewódzkich rad narodowych, określone w ust. 1, mogą utworzyć oddziały inspekcji zatrudnienia.

§ 4. 1. Prezydium rad narodowych określone w § 1 ust. 1, § 2 i § 3 wygospodarują etaty niezbędne dla powołania wojewódzkich inspektorów do spraw ekonomicznych.

2. W razie trudności w wygospodarowaniu etatów prezydium zainteresowanych rad narodowych przedstawią w Ministerstwie Finansów odpowiednio uzasadnione wnioski o dodatkowe przyznanie niezbędnej ilości etatów i funduszu plac.

§ 5. W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą traci moc § 2 uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 19 stycznia 1963 r. w sprawie zadań niektórych prezydiów rad narodowych w zakresie inspekcji zatrudnienia w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr 7, poz. 34).

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych) oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *P. Jaroszewicz*
Wiceprezes Rady Ministrów

273

UCHWAŁA Nr 142 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydium rad narodowych.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. W § 8 uchwały nr 127 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydium rad narodowych (Monitor Polski Nr 27, poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 1 po wyrazach „Pracownik otrzymujący mieszkanie pokrywa również koszt nabycia” dodaje się wyrazy „i podłączenia do instalacji”;
- 2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zwolnieni są od obowiązku wniesienia wkładu mieszkaniowego pracownicy:
 - 1) wymienieni w § 4 ust. 1 pkt 2 i 5 oraz w § 7 ust. 1 pkt 3,
 - 2) przekwaterowywani do innego mieszkania w zakładowym domu mieszkalnym na wniosek zakładu pracy, gdy mieszkanie dotychczasowe jest niezbędnie potrzebne zakładowi pracy dla celów niemieszkalnych,
 - 3) przekwaterowywani do innego mieszkania w zakładowym domu mieszkalnym w związku ze zmianą

charakteru pracy na nie wymagającą zajmowania określonego mieszkania,

- 4) którzy zamiast dotychczasowe mieszkanie w domu zakładowym na mieszkanie w takim domu o takiej samej lub mniejszej powierzchni mieszkalnej, nie przekraczającej norm zaludnienia wprowadzonych w danej miejscowości; do przysługującej powierzchni wlicza się powierzchnię dodatkową przyznaną pracownikowi zgodnie z obowiązującymi przepisami; nie uważa się za przekroczenie normy, jeśli nadwyżka powierzchni mieszkalnej ponad ustaloną normę nie stanowi w nowym mieszkaniu odrębnego pokoju; w razie zamiany dwóch odrębnych mieszkań na jedno mieszkanie należy sumować powierzchnie mieszkalne obu dotychczas zajmowanych mieszkań.”
- 3) dodaje się ust. 2a—2e w brzmieniu:
„2a. Pracownicy, którzy zmienią mieszkanie na skutek klęski żywiołowej lub zostaną przekwaterowani z budynku zagrożonego zawaleniem albo podlegającego w całości lub w części rozbiórce, mogą być zwolnieni w całości lub w części od obowiązku płacenia wkładu mieszkaniowego albo korzystać z ulg w jego spłaceniu

przez rozłożenie spłat na raty miesięczne płatne w ciągu jednego roku.

2b. Z ulg wymienionych w ust. 2 i 2a korzystają również byli pracownicy i ich rodziny, których źródłem utrzymania jest emerytura, renta inwalidzka lub rodzinna bądź zasiłek opieki społecznej.

2c. Pracownicy wymienieni w ust. 2 pkt 2 i 4, ust. 2a i 2b, którzy przy przydziale poprzednio zajmowanego mieszkania obowiązani byli do uiszczenia wkładu mieszkaniowego, uiszczają taki wkład przy przydziale nowego mieszkania, jednak w wysokości nie przekraczającej wkładu za mieszkanie poprzednio zajmowane.

2d. O zwolnieniu bądź ulgach, o których mowa w ust. 2a i 2b, decydują jednostki wymienione w § 9 ust. 3.

2e. Do wkładu mieszkaniowego i do kosztów nabycia i podłączenia do instalacji wanny z baterią oraz pieca kąpielowego stosuje się odpowiednio przepisy §§ 8—10 oraz §§ 13—15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 października 1960 r. w sprawie wysokości kaucji oraz

warunków wynajmowania lokali mieszkalnych w domach nowych i odbudowanych (Dz. U. z 1968 r. Nr 36, poz. 250)."

4) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W razie przydziału mieszkań dla pracowników przenoszonych służbowo lub przechodzących na podstawie porozumienia pomiędzy dotychczasowym a nowym zakładem pracy do pracy w innej miejscowości — nowy zakład pracy może w uzasadnionych wypadkach dokonać również wpłaty wkładu mieszkaniowego za tych pracowników ze środków tego zakładu”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów, wszystkim ministrom oraz prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

274

UCHWAŁA Nr 146 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

§ 2. Odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej” nadaje się cudzoziemcom zamieszkałym za granicą oraz pracownikom zagranicznych placówek dyplomatycznych i zagranicznych instytucji naukowych lub kulturalnych w Polsce, zagranicznym organizacjom, stowarzyszeniom i instytucjom, działaczom kulturalnym, organizacjom i związkom polonijnym, a także obywatelom Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — za zasługi położone w propagowaniu za granicą dobroku kultury i sztuki polskiej lub przyczyniającym się do rozwoju kulturalnych stosunków z Polską.

§ 3. Odznakę „Zasłużony dla Kultury Polskiej” nadaje Minister Kultury i Sztuki, po uprzednim uzgodnieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, na wniosek zainteresowanych ministrów (kierowników urzędów centralnych), instytucji kulturalnych i artystycznych, stowarzyszeń twórców i organizacji społecznych w kraju oraz kierowników przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za granicą.

§ 4. Minister Kultury i Sztuki może pozbawić odznaki „Zasłużony dla Kultury Polskiej” w razie stwierdzenia, że wyróżniona osoba, organizacja lub instytucja podjęła działalność, wskutek której jest niegodna odznaczenia.

§ 5. Minister Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych określi wzór odznaki „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, tryb jej nadawania, sposób wręczenia i noszenia oraz tryb pozbawiania.

§ 6. Koszty odznaki oraz wydatki połączone z jej nadaniem pokrywane będą z budżetu centralnego w części dotyczącej Ministerstwa Kultury i Sztuki.

§ 7. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Kultury i Sztuki.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

275

UCHWAŁA Nr 147 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 sierpnia 1969 r.

w sprawie ustanowienia odznaki „Zasłużony Pracownik Łączności”.

W celu uznania zasług za wieloletnią i ofiarną pracę w służbie łączności Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ustanawia się odznakę „Zasłużony Pracownik Łączności”, zwaną dalej „odznaką”.

§ 2. Odznaka jest trzystopniowa: złota, srebrna i brązowa.

§ 3. Odznaka może być nadawana pracownikom resortu łączności oraz pracownikom służb łączności zatrudnionym w innych jednostkach państwowych, w jednostkach spółdzielczych oraz organizacjach społecznych, wyróżniającym się szczególnie sumiennym wykonywaniem swoich obowiązków w pracy zawodowej i społecznej, wykazującym szcze-

gólną dbałość o mienie społeczne i odznaczającym się wysokim poziomem moralnym.

§ 4. Pracownicy wyróżnieni odznaką i posiadający wymagane warunki na równi z innymi pracownikami korzystają z pierwszeństwa:

- 1) w przedstawianiu do orderów i odznaczeń,
- 2) w awansie,
- 3) w kierowaniu na kursy zawodowe oraz na inne formy szkolenia zawodowego,
- 4) w skierowaniu na wczasy pracownicze.

§ 5. 1. Odznakę nadaje Minister Łączności, przy czym osobom zatrudnionym: